

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący powołuje się na naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego, naruszenie ogólnych przepisów wykonawczych art. 45, naruszenie wskazówek administracyjnych „ocena i awansowanie funkcjonariuszy” oraz naruszenie zasady niedyskryminacji. Skarżący powołuje się ponadto na zakaz arbitralnego postępowania, naruszenie obowiązku uzasadnienia i nadużycie władzy. Podnosi również naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady „patere legem quam ispe fecisti” oraz naruszenie zasady starannego działania.

Decyzja Izby Odwoławczej:

uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym następujących usług z klasy 36: „analizy finansowe, czynności inwestycyjne, ubezpieczenia”. W pozostałym zakresie nieuwzględnienie odwołania.

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 74 ust. 1 zd. 1
Błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2004 r. przez Eurohypo AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-439/04)

(2005/C 45/54)

(Język, w którym sporządzono skargę: niemiecki)

W dniu 5 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Eurohypo AG z siedzibą w Eschborn (Niemcy) reprezentowanej przez adwokata M. Kloth z Hamburga (Niemcy), za adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 sierpnia 2004 r., nr sprawy R 451/2002-2, w zakresie, w jakim decyzja ta nie uwzględnia odwołania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak „EUROHYPO” dla usług z klasy 36 (finanse; operacje walutowe; nieruchomości; usługi finansowe; finansowanie; analizy finansowe; operacje inwestycyjne; ubezpieczenia)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia dla wszystkich zgłoszonych usług

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2004 r. przez Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T- 452/04)

(2005/C 45/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 8 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Éditions Odile Jacob SAS z siedzibą w Paryżu reprezentowanej przez adwokatów: Wilko van Weerta i Oliviera Frégeta przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącą dopuszczenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych przez Lagardère, zgodnie z decyzją Komisji z dnia 7 stycznia 2004 uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z funkcjonowaniem umowy w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (!) (zwana dalej: „decyzją w sprawie zgodności”). Koncentrację uznano za dozwoloną pod warunkiem zbycia przez Lagardère pewnych aktywów, tzn. Editis. Skarżąca przedłożyła, bez powodzenia, ofertę zakupu Editis.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że kwestionowana decyzja została wydana w oparciu o sprawozdanie pełnomocnika, który nie został wyznaczony przy spełnieniu wszystkich warunków wymienionych w ust. 15 załącznika II decyzji w sprawie zgodności. Zdaniem skarżącej, pełnomocnik ten nie był niezależny, w szczególności od Editis, wbrew zobowiązaniu spoczywającemu na Lagardère na mocy decyzji w sprawie zgodności.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja uchybiła swojemu obowiązkowi nadzorowania zbycia Editis zezwalając na wprowadzenie dyskryminacyjnej i sprzecznej z regułami konkurencji procedury wyboru nabywców. Według skarżącej, Komisja powinna była wymagać spełnienia warunków konkurencji przejrzystej, obiektywnej i niedyskryminującej wobec potencjalnych nabywców. Ponadto, Komisja nie powinna była zaakceptować wymogów ustanowionych w umowie o poufności pomiędzy Lagardère a potencjalnymi nabywcami, w tym skarżącą, uniemożliwiających tym ostatnim podejmowanie kroków prawnych. Skarżąca podnosi również, że Komisja powinna była interweniować w celu usunięcia wad postępowania, gdy skarżąca zwracała jej uwagę na uchybienia w zakresie reguł konkurencji Traktatu WE. Wreszcie, Komisja odmówiła udzielenia skarżącej minimalnej ochrony, do której skarżąca - według własnej oceny - miała prawo jako zainteresowana osoba trzecia.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na oczywisty błąd Komisji w ocenie przestrzegania warunków dotyczących nabywcy nałożonych decyzją w sprawie zgodności. Według skarżącej, nabywca nie jest podmiotem zdolnym do przywrócenia skutecznej konkurencji.

Po czwarte, skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia.

(¹) Sprawa nr COMP/M.2978 - Lagardère/Natexis/VUP (Dz.U. L 125, str.54)

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2004 r. przez Au Lys France przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-458/04)

(2005/C 45/56)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Au Lys de France, z siedzibą w Le Raincy (Francja), reprezentowanej przez adwokata Guya Lessourda z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 września 2004 r., ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca prowadziła handel detaliczny na dworcu portu lotniczego Paris - Charles de Gaulle. Skierowała ona do Komisji skargę dotyczącą nadużycia pozycji dominującej w rozumieniu art. 82 WE przez przedsiębiorstwo publiczne Aéroports de Paris w zakresie udzielania publicznych koncesji na prowadzenie handlu na terenie portu lotniczego.

W zaskarżonej decyzji Komisja poinformowała skarżącą, że skarga zdawała się nie przedstawiać wystarczającego interesu wspólnotowego, aby uzasadnić otwarcie formalnego postępowania.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze naruszenie prawa oraz oczywisty błąd w ocenie istnienia wystarczającego interesu wspólnotowego. Według skarżącej Komisja popełniła błąd stwierdzając brak interesu wspólnotowego wystarczającego dla prowadzenia dalszego badania w sprawie oraz stwierdzając istnienie wystarczającej ochrony praw skarżącej przed sądami krajowymi.

Po drugie, skarżąca podnosi fakt niewystarczającego uzasadnienia z naruszeniem art. 235 WE, jako że Komisja nie ustosunkowała się do różnych elementów argumentacji skarżącej.

Po trzecie, skarżąca przywołuje naruszenie art. 82 WE, jako że Komisja odmówiła zbadania skargi, podczas gdy, zdaniem skarżącej, miało miejsce nadużycie pozycji dominującej.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2004 r. przez Jorge Manuela Pinheiro de Jesusa Ferreira przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-459/04)

(2005/C 45/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jorge Manuela Pinheiro de Jesusa Ferreira, zamieszkałego w Brukseli (Belgia), reprezentowanego przez Georgesa Vandersandena, avocat.